

01. HUIS

Dit huis is maar een huis als de meubels zijn verhuisd
en de kast gedemonteerd op een trailer ligt
als er nieuwe mensen komen om in dit huis te wonen
krijgt 't als vanzelf een nieuw gezicht

maar de muren staren
en de glazen horen
en de planken dragen de last
van een huis dat niet meer past

dit bed is maar een bed ik heb 't ergens neergezet
de kussens opgeschud en het opgemaakt
maar de nachtelijke stilte en de slapeloze kilte
hebben huis gehouden hier en 't pand gekraakt

dit lijf is maar een lijf maar het pruttelt het verstijft
als het uitgewoond gestrekt op een bank belandt
ik zal 't moeten dragen want dwars door alle lagen
van het eelt op deze ziel houdt het dapper stand

02. TEGOED

je leven lang verzekerd
van werken wonen alles naar contract
maar dezelfde hand die tekende
kan je niet bevrijden van t pact
hoe dat gaat, hoe dat dat moet, dat zie je niet
gespiegeld aan de mensen
die dichterbij je lijken dan ze zijn
verruilde je conclusies voor je wensen
te schitteren op onbekend terrein
maar hoe dat gaat, hoe dat dat moet, hoe je los komt van tegoed
dat zie je niet
de uren die je werkte
wachtend tot ze worden terugbetaald
ze slippen je door je vingers
lang voor een voldoende is behaald
hoe dat gaat, hoe dat dat moet, dat zie je niet

als je terugkeren kon, naar waar jij ooit stond, toen 't avontuur begon
naar de bron
zonder terugkijken naar, wat je achterliet daar, hoofd en hart onbezwaard
lag het klaar

wat komt er uit je handen
wat zie je als in de spiegel kijkt
je legt jezelf aan banden
vertelt jezelf dat niets is wat het lijkt
maar hoe dat gaat, hoe dat dat moet, dat zie je niet
je voelt de lengte dagen
routine houdt je dapper op de been
je gaf jezelf een kans van slagen
ergens was een plek daar moest je heen
hoe dat gaat, hoe dat dat moet, hoe je los komt van tegoed,
dat zie je niet

een verlangen diep naar anders
geen idee van wat je daar dan zoekt
alles goed als het maar veranderd
verder gaat dan deze reis geboekt
hoe dat gaat, hoe dat dat moet, hoe je los komt van tegoed
dat zie je niet

03. LAAT LOS

wat ooit was laat je niet gaan en zo kom je nergens aan
maak je vrij van verleden tijd en laat los
je keert terug naar de oude bron maar vergeet waar dat om begon
maak je vrij van verleden tijd en laat los

laat los laat los, maak je vrij van verleden tijd en laat los

je voelt heimwee en het voelt goed maar dan blijkt je vastgeroest
maak je vrij van verleden tijd en laat los
ja je draagt een loden last een oude schoen die niet meer past
maak je vrij van verleden tijd en laat los

met in het verleden nog een been kun je nergens vrijuit heen
maak je vrij van verleden tijd en laat los
je zoekt je jeugd in van weleer maar herkent jezelf niet meer
maak je vrij van verleden tijd en laat los
ja je vecht je altijd terug en de prijs is een kromme rug
maak je vrij van verleden tijd en laat los

04. VOOR JOU VOOR MIJ

kruip door het stof
ga door het slijk
tot op het bot
sol met de tijd
voor jou voor mij

gelikte wond
verlichtte pijn
geproefde zout
en tederheid
voor jou voor mij

gestolen uur
gelegenheid
een half woord
handbereik
voor jou voor mij

de morgen komt, dit leven stroomt
naar open zee van bergen hoog
een kleine stap, een lief gebaar
een onbekend weg van gevaar

05. KREDIET

de spaarpot is geplunderd
wat rest aan zekerheid
een huizenhoge rekening
van geleende vrije tijd
betaal je zo de prijs
van een leven op krediet
bodemloze wensput
emotioneel failliet

nee ik deel niet mee
nee ik ga niet mee naar benee

heb je t gemakkelijk
als niemand je wat vraagt
kom je er mee weg
als je niet wordt opgejaagd
een vrije val naar onder
naar t diepste van je ziel
wat maakt jou bijzonder
wat is jouw achilleshiel

nee ik tel niet mee
nee ik ga niet mee naar benee

tot ik erbij neerval
zal ik scheppen wat ik kan
hoe handig ook het slopen
of ontkrachten weer daarvan
door tot ik een ons weeg
zolang de tank zich vult
loopt de motor vast
dan is dat eigen schuld

nee ik val niet mee
nee ik ga niet mee naar benee

06. REGEN

je valt op me en siddert door mijn lijf
klettert op het raam, regen is je naam
regen je kan janken op mijn wang
beslaan op mijn bril, klaterend of stil
en als de donderwolken komen
in heel hun donkervol ornaat
laat het kolken laat het stromen, dansen op de straat
regen je kan onuitstaanbaar zijn
striemend klam en koud voor wie niet van je houdt

regen weet dat steeds als je verschijnt
men zegt dat je verdwijnt in ruil voor zonneschijn
dus regen als de lucht weer helder is
en jij verdwenen bent ben ik herboren vent
en als de donderwolken komen
in heel hun donkervol ornaat
laat het kolken laat het stromen, dansen op de straat
regen je kan zeiken wat je wilt
maar sinds je val begon, onuitputtelijke bron

07. KOP IN HET ZAND

kop in het zand kop in het zand
niks van gezien niks aan de hand

nu de volkswoede weer de kop opsteekt
waar men onrust zaait troebel vijvers kweekt
de tongen scherper de blik verstard
vingers wijzend en de toon verhard

koppen schreeuwend nieuws bericht
deskundig orakeld hard aan het licht
spektakel is media beleid cultuur
rariteiten kabinet en crisis bestuur

wil ik hier zijn ben ik het zat
heb ik een mening zeg ik nog wat
geef ik een antwoord maak ik verschil
heb ik een droom heb ik een wil

08. Stilstaan (instr.)

09. KLANKBORD

bij een glas rode port aan een tafel
in een hoekje met uitzicht op het plein
met een pen en een schat aan verhalen
mag dat straks mijn thuishaven zijn

dan hoop ik op een bonte stoet gasten
ik nodig ze uit schuif maar aan
ik hoor niet zo best meer maar ik luister
voel je vrij om te komen en gaan

wees welkom mijnheer
lieve dame jonge vent
je kunt hier terecht
als je zoekende bent
voor een weerwoord een klankbord
voor een hart onder de riem
welkom wees welkom mijn vriend

misschien kan ik jou ook van dienst zijn
dit stukje van de kroeg is mijn praktijk
je hoeft me er niets bij te geven
deelgenoot zijn maakt me al rijk

zo verzamel ik hebbens en houwens
verhalen al een goed leven lang
ik vind er mijn eigen refrein in
vertel maar kom ben maar niet bang

wees welkom mijnheer
lieve dame jonge vent
je kunt hier terecht
als je zoekende bent
voor een weerwoord een klankbord
voor een hart onder de riem
welkom wees welkom mijn vriend

aan het eind van de dag lonkt het zwijgen
de film komt nog eens voorbij
ik zal alles zorgvuldig bewaren
het is het geweten van mij

10. REIS

een pot met goud aan 't eind van Jimi's regenboog
gedragen door de wind, een geluid dat nooit vervloog
nog altijd het gevoel van t eerste horen, zien
in een festival op film als kind van amper tien
staande aan het begin van de reis
al zal ik nooit die jongen meer zijn

vrijdagavond zolderkamer, wijn en wiet in cake
elke druppel door mijn lijf als trip van top tot teen
afrofunk en reggae die ik in de verte hoor
mijn meisje is verdwenen en ik kan er niet vandoor
staande aan het begin van de reis
al zal ik nooit die jongen meer zijn

een droom op een veranda in de late middagzon
ik zie mezelf weer spelen zo'n menneke hoogblond
een ridder op een foto in een vaal groen tafelkleed
dit huis nog steeds de speeltuin, decor van lief en leed
staande aan het begin van de reis
al zal ik nooit die jongen meer zijn

de teller haast op 50, soms voel ik me weer 10
of hoe ik denk dat dat geweest is dan misschien
geremd door zoveel twijfels, knokkend tegen angst
roepend dat de jacht meer waard is dan de vangst
staande aan het begin van de reis
al zal ik nooit die jongen meer zijn

11. ZAT

je haar hangt in slierten, je oogwit is rood
klam is je huid van het zweten
trillend je handen , dik is je tong
wat gaat het worden vandaag

je stopte met drinken
je was het zat en zei
ik doe het voor ons
en om een schone lei
je stopte met drinken
en vocht je zo vrij
de geest uit de fles spookt alleen nog in mij

gezworen kameraden met de hand op de fles
bitter gebrouwen door het leven
aangeschoten wild op een vlucht vogelvrij
wat gaat het worden vandaag

een toast op de toekomst die troosteloos toekomt
er is geen gelag meer om te delen
dit was de druppel niets meer in het vat
wat gaat het worden vandaag

12. DONKER

het donker dat in mij
speelt als muziek
en mij verleidt
al ben ik geen partij
het houdt me aan de lijn
ik raak het maar niet kwijt

nog geen stil verzet ik heb geen verweer
de wapens neergelegd heb geen tranen meer

het donker dost zich uit
het houdt zich niet
langer meer schuil
maakt zich bij me thuis
valt dan neer als bui
kruipt terug onder mijn huid

het donker spreekt me aan
het laat zich niet
langer misverstaan
ik moet dit ondergaan
of ongeacht mijn aard
de zwaartekracht weerstaan

het donker dat ik draag
is het mijn kern of buitenlaag

13. ANTWOORD

wijt het aan 't weer
als het weer niks is van binnenin
regen mist of wind
als je binnen echt niets beter vindt
wijt het aan de storm
die stevig door je hersens raast
je niet meer buiten komt
en in jezelf broemt

wijt het aan 't licht
dat je wakker ligt voor dag en dauw
neon blauw en rood
dat nachten spiegelt in de goot
wijt het aan het wit
dat alle beelden harder maakt
als het donker je omsluit
hoef jij er niet meer uit

wachtend op een antwoord
maar geen gewillig oor

wijt het aan je lief
als je liever niets meer aan wil gaan
haar handen stem of blik
verhaspelt met je eigen ik
wijt het aan het hart
dat jij aan haar gegeven hebt
zo bij haar hebt verstopt
dat 't niet meer voor je klopt

wijt het aan jezelf
tot er niets meer te verwijten valt
het weer het licht je lief
ze spiegelen je overal
wijt het aan een god
het noodlot de geschiedenis
en doe jezelf tekort
in de wacht tot het anders wordt

14. Klankboard (instr.)

15. TIJDVERDRIJF

een nacht te lang onder zachte dwang
van de wijn, graaf ik m'n gang
gedachten in een schemerlicht
gebied waarin besloten ligt
een kast vol leven weggestopt
laatjes met een slot erop
al die dingen weet je wel
glimlach, traan of kippenvel
en tijdverdrijf

de ochtendkrant een pak papier
t nieuws valt naar binnen hier
het kan ook zo weer uit de deur
een krantenbak vol nooit gebeurd
mobiel bericht gesprek gemist
vast iets dat ik niet al wist
ik leg het langs me in de hoek
soms net te lang dan is het zoek
als tijdverdrijf

de warmte van een vrouwenlijf
doet me goed maakt dat ik blijf
fijn dat 't even alles is
geen afzien van geen gemis
dan streep ik weer de dagen af
geërgerd door de sukkeldraf
waarin 't leven zich ontrolt
en doet alsof het rollebolt
in tijdverdrijf

mensen waar ik vrij bij ben
waarin ik soms mezelf herken
ik kan ze zien en houden van
ze zeggen dat er meer is dan tijdverdrijf